

Spegeln-Kairos

Eva Ingemarsson Dansproduktion stöds av:

KONSTNÄRSNÄMNDEN

KULTURRÅDET

VÄSTRA
GÖTALANDSREGIONEN
KULTURSEKRETARIATET

 Göteborgs Stad
Kultur

Eva Ingemarsson Dansproduktion vill rikta ett stort tack
till följande företag för stora spegelbidrag:

 **Kungstens
Glasmästeri**

 **Sävedalens
Glasmästeri AB**

Anders Marieholms Glas AB

E
Dansproduktion

Eva Ingemarsson Dansproduktion 2013
www.evaingemarsson.se

Första steget i en danstrilogi
av
Eva Ingemarsson

Eva Ingemarsson om Spegeln - Kairos

Jag har närmat mig den här föreställningen på flera olika sätt. En av ingångarna har varit det rumsliga. En annan har varit upplevelsen av den egna kroppen och vår kroppsuppfattning som en del av ett identitetsskapande. Vem man är eller förväntas vara och hur man upplever att andra ser på en och gör en till. Detta ledde mig in på frågor om kön, identitet, bilden man gör av sig själv och hur vi tillsammans skapar den verklighet som vi förväntas anpassa oss till och leva i?

Jag ville bygga en yttre ram för de här frågorna och bestämde mig för att krympa scenrummet och låta flera små rum samverka med varandra. Föreställningens form utvecklades då till tre parallella skeenden som fristående från varandra verkar under samma tid och inom en gemensam ljudvärld. Delarna skapar tillsammans helheten. Utanför de små rummen finns ett större rum som binder samman och vägleder.

Jag ville använda spegelns symbolik för att gäcka fantasin. Med spegelns hjälp kan man skapa reflektioner av olika ljusförhållanden, av rumsliga formationer och omvärlden. Man kan möta sin egen blick och ha en dialog med sig själv.

I den här föreställningen finns den trasiga spegeln som med sina skärvor återspeglar delarna, som skär sönder men också skapar något nytt. Det finns den svarta spegeln som likt en magnet drar neråt men även avslöjar ytan. I Helkroppsspegeln möter man sig själv och sin egen kropp som något bekant eller främmande.

Jag har inspirerats av tankar från den franske filosofen Jacques Lacan och hans "Spegelstadiet". Där det beskrivs hur det lilla barnet redan tidigt förstår något om sig själv när det möter sig själv i spegeln. Jag har tänkt på professor Judith Butlers sätt att beskriva hur vi konstruerar, skapar och omskapar kön. En annan inspiration har varit den ryske regissören Andrej Tarkovskijs film Spegeln.

Koreografin är återhållen och minimalistisk och framtagen för de specifika förutsättningar som varje rum skapar. Det koreografiska arbetet kunde starta först när det sceniska rummet med sina små rum var färdigbyggt. Anna, Juli och Tobias har nu fått var sitt rum att vara och röra sig i. Där har de sin egen värld att förhålla sig till. En värld med tydliga begränsningar. Deras synfält är avskuret från varandra men med hörseln kan de ana varandra genom de tunna väggarna som släpper igenom ljuden. Sången har fått en egen koreografi som blandar sig med de inspelade ljuden. Dansen, sången och koreografin har låtit sig färgas och påverkas av Anna, Juli och Tobias egna personliga berättelser, som de så generöst delat med sig till oss under hela arbetsperioden.

Eva Ingemarsson 18 september 2013

PS: Kairos översätter jag med; ögonblicket som innehåller en möjlighet.

Aktörernas tankar om Speglen-Kairos

Tobias Rudåker

Projektet liknar nåt som jag aldrig varit med om tidigare! Det är oerhört intimt och väldigt speciellt utan att för den skull vara underligt! Varje rum och aktör har sin egen scen och aktion men tillsammans så är vi en enhet vilket är en helt fantastiskt känsla! Jag som kommer från en helt annat värld har lärt mig en hel del genom detta projekt! Först tänkte jag vad skulle jag kunna bidra med? Men jag har lärt mig arbeta fram en föreställning och kunna diskutera fram olika lösningar tillsammans för att få fram bäst resultat! I operans värld får man oftast mycket serverat men här var det möjligt att känna att man verkligen var en del av produktionen. Att se sig själv som den man är och inte se sig som den man skulle vilja vara är en sak som jag kommer ta med mig från den här produktionen! Jag är mycket glad över att Eva tillfrågade mig om att vara med och jag kommer minnas den här produktionen med glädje.

Jag kommer inte se på experimentell teater eller konst på samma sätt efter att ha varit med i detta projekt! Jag har fått en lite öppnare syn och kan se saker med andra ögon även om mitt hjärta kanske finns i andra konstformer!

Juli Apponen

Min spegelbild har för det mesta handlat om vilken våldsam skillnad det kan finnas mellan den egna kroppen och identiteten. Likt skärvorna är bilden och upplevelsen av mig själv splittrad, både i identitet och kropp. Jag har nu letat efter ett sätt att finnas i varandet, där i samexistensen mellan att vara splittrad, trasig, odefinierad och samtidigt känna sig trygg, stabil och säker. Att dom inte är i motsättning till varandra.

Under arbetets gång har jag jobbat med att finnas i en mängd av olika motsättningar och undersökt hur jag möjligen kan bjuda in till min inre värld genom min kropps yttranden. Jag har undrat vad har vävnaden i min kropp samlat på sig genom åren och vad har den att uttrycka.

Processen blev präglad för min del mycket av ett fysisk motstånd och kamp med en smärtsam och svag kropp. Ett tillstånd som nästan har slukat min identitet det senaste året. Så även fysiskt sett har jag haft en process av att försöka hålla ihop mig själv.

Jag är väldigt trött på identitet men samtidigt är jag och alla andra fast i en ändlös härva av dessa positioners återskapande och bevarande - och ibland ifrågasättande. Som i detta arbetet med kroppen och rörelsen så finns det ingen utväg från det eviga försökandet och uppreandet, resandet och fallandet. Vi kommer helt enkelt aldrig att lyckas. Användandet av det personliga materialet fungerar för mig som ett sätt att kunna hitta en mänsklig plats genom det existentiella, så att vi

kanske kan mötas lättare i detta rum och denna tid som vi har till förfogande. Och det kan vara ett sätt för mig som dansare att hitta inre betydelser även i ett abstrakt rörelsematerial. Jag som aktör letar alltid efter personlig mening, risk och investering till varje liten rörelse, så att inget av det jag gör ska vara utan innebörd i förhoppning att kunna förmedla något som får en betydelse utanför mig själv.

Anna Bergström

Går in. Utan att blunda, förbehållslöst. Det första jag lägger märke till är att det blänker i mina ögon och att den blå färgen syns klart. Har en känsla av att jag först är urskuldande mot mig själv. Mötet sker men jag vet först inte om det finns något att säga. Stannar upp en minut och bara ser mig omkring i speglarna. Det blir ett slags erkännande av mig själv för den jag är. Erkännande och acceptens av allt det som är jag.

Spegeln i sig är ett objekt. Men genom mig får den subjektiva blickar och att omges av 11 helkroppsspeglar är inte helt oproblematiskt. De har en egen styrka som jag förhåller mig till. Jag möter en människa av kött och blod snarare än en gestalt eller form, låter en vattnets varelse växa fram, det blågröna djupet ta form. Bottnar i djupet och släpper murar.

”...i det rumsliga infångande som spegelstadiet manifesterar erkänns effekten hos människen.” (s.31, Jaques Lacan)

Jag upprättar ett samband mellan rummet och min organism, mellan mig och min verklighet. Känner att jag måste få berätta. Har gått från reflektion, känslor, minnen till kännedom, förståelse, ärlighet, mänsklighet. Vill stå för det, berätta utan distans, känna mig stark i min egen identitet. Lyfta fram det som är bra. Ge mig rätten till min egen upplevelse.

Jag är tacksam varje dag för den styrka min historia gett mig, och för att den har gjort mig till den jag är idag. Jag bejakar och känner en ömhet inför förhållandet till mig själv och min historia. Jag går ifrån avvisande och inser att det går inte att fly sin egen spegelbild. Ser min dubbla kropp och försöker förstå det jag ser, dyker rakt ner.

Under de senaste veckorna har jag spenderat mycket tid i skogen, vid och i sjön och havet. Känt djupet, grunden, låtit tankarna skingra sig och klarna. Låtit kroppen hitta lugn och andning, låtit vind och vatten riva lite i mig, fått mig att känna mig som en människa igen. Längtar ständigt och tar med mig det in i spegeln. Jag skapar mina egna möjligheter. Kairos står för det ögonblick som öppnar för möjligheter. Jag stannar till. Hämtar andan. Stillnar. Stillhet som öppnar för att se det nya. Ljuset träffar spegeln och studsar tillbaka som från botten av en tjärn. Vaccert.

Vi samexisterar, ett ständigt parallellt pågående. Alltid levande, föränderligt, delar vi våra tre berättelser. Rummen fylls med sköra skärvor, djupa droppar och en sång som går rakt in i hjärtat. Vi delar ett och samma rum. Omhuldande.

Eva Ingemarsson - Koreograf

Eva Ingemarsson verkar som koreograf och konstnärlig ledare för Eva Ingemarsson Dansproduktion och scenen Atalante i Göteborg som sedan starten 1987 varit ett viktigt svenskt forum för nutida scenkonst med dansen i centrum.

Eva Ingemarsson tillhör sedan 35 år det etablerade svenska danslivet. Under många år arbetade hon med olika typer av installations- och utomhusföreställningar parallellt med turnerande vuxen- och barnverksamhet. 1987 grundade hon tillsammans med gruppen Rubicon, scenen Unga Atalante. Scenen bytte sedan skepnad och namn till Atalante 1998, och i samband med detta startades Eva Ingemarsson Dansproduktion.

Eva Ingemarsson arbetar med att regelbundet skapa och sätta upp större helaftons verk på hemma scenen Atalante och för turnéer. I sitt arbete utforskar hon koreografi och rörelse i möte med det skulpturala och arkitektoniska rummet. En viktig del i det koreografiska arbetet är att låta dokumentära intervjuer från aktörerna blandas med stillbilds- och filmprojiceringar, ofta direkt på dansarnas kroppar, för att förändra och fördjupa det sceniska uttrycket och perspektiven.

Eva Ingemarssons föreställningsverksamhet uppbärstatliga och kommunala verksamhetsbidrag. Hon har erhållit ett flertal konstnärsstipendier från bland annat Konstnärsnämnden, Göteborgs Stad Kulturstipendium, Västra Götalandsregionen, Sällskapet Gnistan och Familjen Wikanders Stiftelser. År 2012 tilldelades hon Konstnärsnämndens 10 åriga långtidsstipendium.

Hennes föreställningar har spelats runt om i Sverige men även internationellt såsom i Kina, Ryssland, Marocko, Armenien, Mexiko, Litauen och Finland.

Ett urval av verk

Allting rasar inför en naken skuldra 1987, Hemliga dagar 1988, Passage 1989, Två Vägar 1991, Objudna Gäster 1992, Skuggbild 1992, Bröllopsnatten 1994, Fotografen 1997, The frozen ones 1999, Månens fyra ansikten 2001, Mellan dag och natt 2003, Alterego 2004, Go to hell or leave in peace 2005, Xposition REVERSE 2006, Tesoro 2007, Defensa-Tesoro II 2009, Systrar-Tesoro III 2011, Depurazione 2012.

Juli Apponen - Dans

Juli Apponen är ursprungligen ifrån Finland men har varit baserad i Sverige sen 2001. Hon har en omfattande scenisk bakgrund och hennes arbete utgår ofta ifrån dansen och rörelsen men rör sig alltid i ett gränslandet mellan performancekonsten och teatern. Juli har studerat teater och skådespeleri vid Norwegian Theater Academy, arbetat både i Finland och Sverige och turnerat internationellt. Hon har också jobbat länge som snickare bl.a med scenografi.

Juli rör sig just nu i Skärvornas flod där hon konfronteras med den krackelerade bilden av det egna jaget. Ett sökande efter att återta sin samlade spegelbild blir hennes mål.

Anna Bergström - Dans

Dansare, danskonstnär och pedagog utbildad på TrinityLaban Conservatoire of Music and Dance och Gotlands Dansutbildningar. Anna har bland annat jobbat med Candoco Dance Company, Frauke Requardt, h2dance, Danskompagniet Spinn, Göteborgs Konstbiennal m.fl.

I hennes skapande ligger fokus och hjärta i det integrerade och kollaborativa arbetet där olika människor och konstformer möts. Tidigare har hon bl.a. skapat verken *Body Interrupted*, *This is how I become mute* och *I mellanrum*.

Likt Narcissus förälskar sig Anna i sin egen spegelbild och försvinner långt ned i djupet av den Svarta sjön. Hennes kamp att återfå fotfästet, utforska vad som egentligen är hon och vad som är hennes avbild och åter nå ytan blir hennes fokus.

Tobias Rudåker - Sång

Uppväxt i Bankeryd utanför Jönköping.

Studerade vid Per Brahe Gymnasiets estetiska program med inriktning musik. Kom sedan in på Vadstena folkhögskolas specialinriktade sånglinje.

Tog sin kandidatexamen som operasångare vid Musikhögskolan i Göteborg 2009

Sedan examen har Tobias jobbat vid Göteborgsoperan samt vid Malmö opera och musikteater där han under jul/nyår 2013/2014 innehar en huvudroll i en nykomponerad opera.

Är flitigt engagerad som solist vid profana samt sakrala evenemang/konserter

Är en återkommande gäst vid Karnevalen i Venedig som solist i olika ensembler.

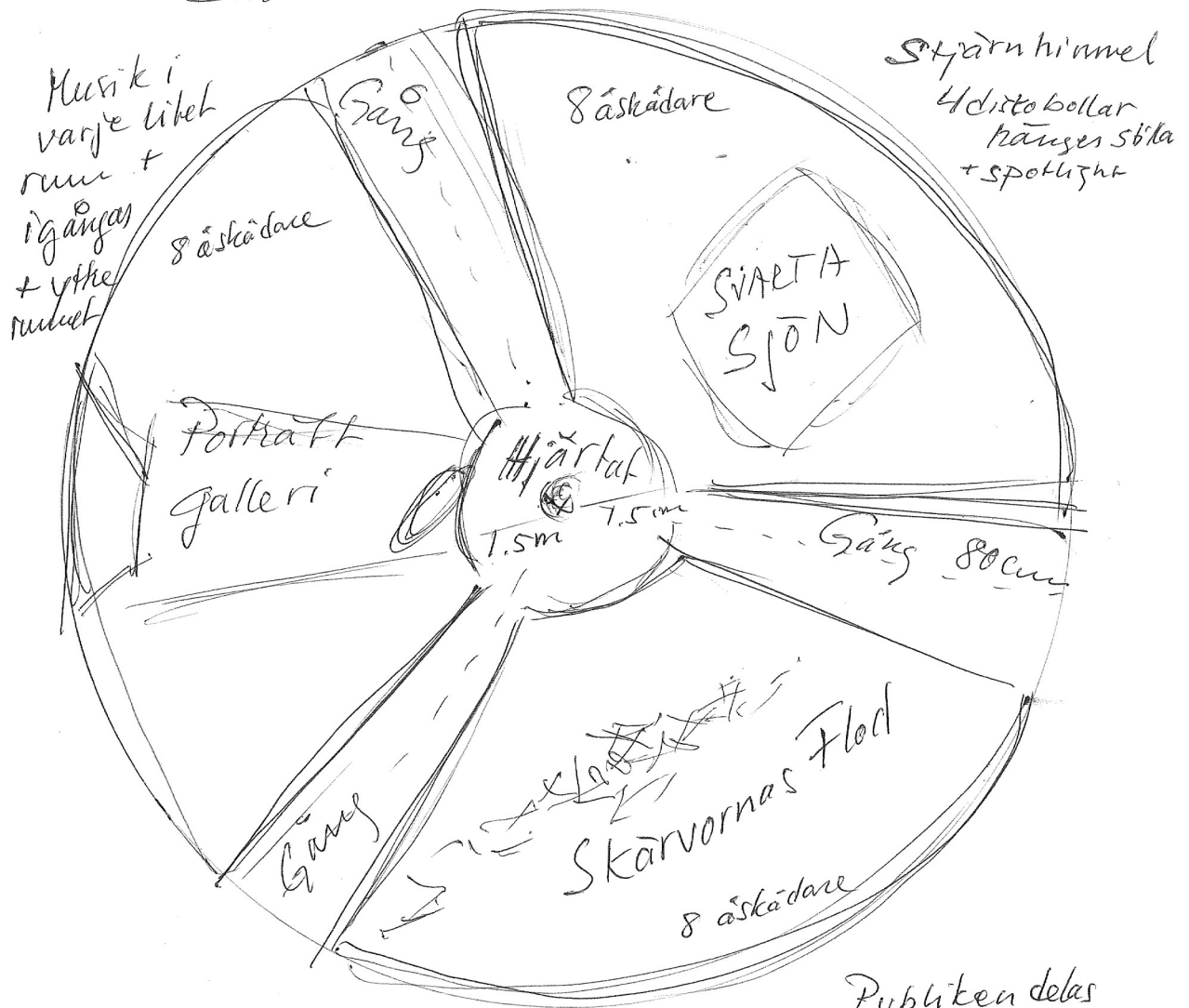
På Atalante ställs Tobias inför stora utmaningar som på många sätt kontrasterar hans starka tenorstämma. Han tvingas stänga in sin kraftfulla röst. Lägga band på sig själv då den musikaliska instinkten säger annat. Han blir tvungen att bege sig ned i underjorden i ett försök att hämta upp sin röst.

Evas skiss

Maj 2013

SPEGELN - Scenrum

3(5) olika rum — Liten innre cirkel diam 3m
Stor cirkel utan för

Yttre - Rymd
Universum

3 Händelseförlopp
pågår samtidigt

Publiken delas
in i 3 grupper

Gradang avstånd

Publiken
in (24st)
↑

Dan Tommi Hildén - Scenografi, musik & ljud

Skulptören och ljudkonstnären Dan Tommi Hildén är vid sidan av sina sceniska uppdrag anställd som huvudlärare i skulptur vid Göteborgs Konstskola. Han har tidigare arbetat tillsammans med Eva Ingemarsson i Månens fyra ansikten (01), Mellan dag och natt (03), Alterego (04), Go to hell or leave in peace (05) och Systrar-Tesoro III (11). "För mig är ljud det material jag skulpterar tystnaden med".

Niklas Rydén - Intervju, film, musik & ljud

Niklas är musiker, kompositör och konstnärlig ledare för Atalante. I samarbeten med Eva Ingemarsson har han utvecklat nya och annorlunda sätt att använda film och projektioner i scenkonst. Sedan 2006 arbetar Niklas Rydén som operakompositör i Newopera CO. Där utvecklar han nya former för samtida musikedratik och har väckt uppmärksamhet med uppsättningar Uppvind, Vi i Villa och Cirkus. Har under hösten premiär på sin barnopera Sånglösa.

Helena Marika Ekenger - Kostym

Konstnär och kostymtecknare/maskör, utbildad på Dramatiska Institutet, Textilhögskolan i Borås och Konsthögskolan Valand. Har tidigare arbetat med bl a Unga Klara, Teater Galeasen, Teater Bhopa, Backa Teater och på GöteborgsOperan. Bosatt i Norsesund utanför Göteborg och drivande kraft i Norsesundsgruppen, en lokal konstnärsgrupp som arrangerar konstvandringar, utställningar och happenings.

Monique Wernhamm - Rumslig utformning

Konstnär som arbetar i gränslandet mellan bildkonst och scenkonst. I våras gjorde hon scenografi och kostym till Barnoperan Sånglösa, tidigare bl.a gjort performance på Atalante, scenografi och kostym till Borås Stadsteater. Nu går hon masterutbildningen "Contemporary performative arts" på Göteborgs Universitet, där hon driver och utvecklar ett konstprojekt i samarbete med ungdomar & kulturinstitutioner i Göteborg.

Viktor Wendin - Ljus & scen

Viktor Wendin är verksam som ljussättare, utbildad på Dramatiska Institutet. Tidigare har han och Eva arbetat tillsammans i Mellan dag och natt (03), Alterego (04), Go to hell or leave in peace (05), Tesoro (07), Systrar (11) och Depurazione (12). Förutom arbetet i Spegeln är han i år aktuell i samarbeten med Minna Elif Wendin och Jannine Rivel, New Opera Co. och Spinn. Viktor är också belysningsmästare på scenen Atalante i Göteborg sedan 2003 och en del av dess konstnärliga råd.

Pär Bengtsson - Ljud & scen

Pär har arbetat som scen och ljudtekniker på Atalante sedan 2003. Pär har arbetat i de flesta av Evas föreställningar sedan Mellan dag och natt (03). Utbildad på Studium i Göteborg.

Mauritz Tistelö - Konstnär foajé

Poet, konstnär och aktivist. Har i över tio år verkat och framträtt på Göteborgs scener. Utkommer, september 2013, med boken *Kroppen rör på sig* – reflektioner kring koreografi, dans och rörelse i offentliga rum i samband med premiären av Spegeln-Kairos. Boken är en uppgörelse med våra kroppsspråk. Inspirerat av Eva Ingemarssons arbete med föreställning Systrar-Tesoro III.

Tomas Persson Carlberg - Produktion

Utbildad projektledare vid Kulturverkstan i Göteborg. Har arbetat som Eva Ingemarssons Producent sedan 2011. Arbetar även som Gästspelskoordinator på Atalante sedan hösten 2012.

Niklas Rydén om filmerna

Redan tidigt i idéarbetet ville Eva och jag pröva en aktör som speglar sig i en helkroppsspegel som i själva verket är en film. Det skulle handla om hur man betraktar sig själv, eller blir betraktad av sin egen bild. Men också vara en lek med illusionen om spegling. När vi började provfilma Tobias var vi fortfarande inte klara med hur hans rum skulle se ut. Men när spegeln på väggen kom till, som ett scenografiskt objekt, samt rocken, föll bitarna på plats och vi kunde börja laborera med kameraplacering, vinklar, projektmateriel och Tobias aktion. Det är lika fascinerande varje gång att upptäcka hur komplicerat samspelet är mellan kamerainställningar, avstånd, storlek, projektorplacering och projektmateriel. Det går aldrig att räkna ut i förhand, utan man måste alltid pröva sig fram och se hur det verkligen blir i slutändan.

Niklas Rydén om intervjuerna

Eva visste tidigt att hon ville intervjua ett tiotal personer om självbild, speglingar och könsidentitet. Men vi bestämde oss istället för att göra djupintervjuer med de tre medverkande aktörerna.

Redan under sommaren intervjuade vi Anna, Juli och Tobias. De berättar otroligt starkt och personligt om omständigheter och upplevelser som kommit att präglade deras liv. Det är berättelser om identitet, familj, sjukdom, kön och tillhörighet, berättelser där vi alla kan känna igen oss på olika sätt.

Eftersom berättelserna kom att bli så personligt starka har de funnits som en viktig del i dynamiken i gruppen, där vi talat om dem, funderat på vad som kan vara med i slutändan, och sedan låtit dem färga av sig på stämningarna i de olika rummen och den aktion som sker där inne.

I klipparbetet har vi fram och tillbaka diskuterat vad som kan vara med, och det har varit mycket arbete med att komprimera det som sägs, så att berättelserna kan rymmas under de 17 minuter som nu är med i föreställningen. Även hur de olika personerna och berättelserna möter och befruktar varandra har blivit en viktig del i det färdiga resultatet.

Niklas Rydén om musiken

Det har varit en ovanlig utmaning att göra musik och ljud till Spegeln. Tommi och jag har gjort nästan allt tillsammans och det har varit väldigt stimulerande. Musiken är en blandning av elektroniska ljud, inspelade konkreta ljud, och bearbetade inspelningar av ett piano. Några samplade glasljud är faktiskt från förarbetet till Gunilla Witts föreställning Den installerade kvinnan 1992.

Utmaning nummer ett i Spegeln är att det finns tre olika rum som skall ha var sin ljudvärld. Fast när man är inne i ett rum hör man också de andra. Därför har vi skapat ljudet till varje rum som en stämma i en större gemensam komposition. Så beroende på var man är hör man olika aspekter på verket. Det finns ett högtalarpar i varje rum, samt ett uppe i det yttre scenrummet.

Utmaning nummer två var integreringen av en live-röst i det elektronmusikaliska landskapet.

Eva Ingemarsson hade en vision av en röst som fanns inuti, som aldrig riktigt kommer ut. Det har blivit en ovanlig komposition med många långa toner som glider in i ljudvärldarna. Men ibland glider det ljudkonstnärliga över i en mer musikalisk attityd och sången får melodier. Mötet mellan det musikaliska och det ljudliga har blivit en bärande del i kompositionen.

Utgångspunkten för musiken har varit känslan av inre utsatthet, i ett skirt lyssnande, sökande. Efter sin plats, sitt värde, sin identitet.

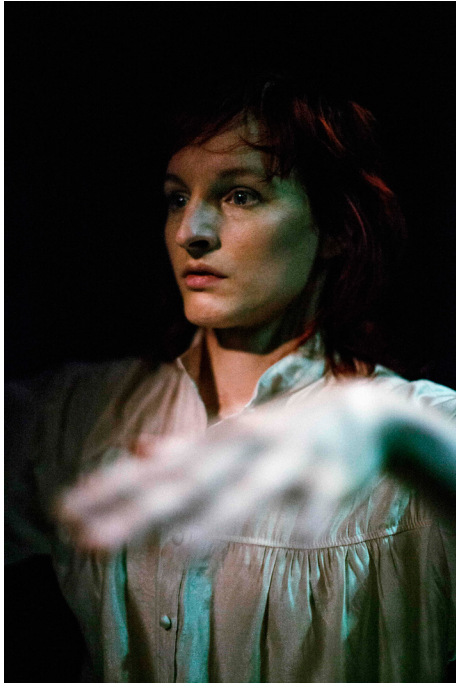

Foto: Robert Eklund

Medverkande

Idé, koreografi & regi

Eva Ingemarsson

Dans

Anna Bergström, Juli Apponen

Sång

Tobias Rudåker

Scenografi

Dan Tommi Hildén

Intervju/film

Niklas Rydén

Ljud/musik

Dan Tommi Hildén & Niklas Rydén

Kostym

Helena Ekenger

Ljus & scen

Viktor Wendin

Ljud & scen

Pär Bengtsson

Rumslig utformning

Monique Wernhamn

Konstnär foajé

Mauritz Tistelö

Scenbygge

Dan Tommi Hildén, Viktor Wendin, Pär Bengtsson
& Mauritz Tistelö

Förberedande filmarbete

Astrid Askberger

Produktion Spegeln

Tomas Persson Carlberg

Produktion Atalante

Cecilia Suhaid Gustafsson &

Tomas Persson Carlberg

Ledsagare under föreställningen

Beata Rydén, Mauritz Tistelö, Tomas Persson
Carlberg & Cecilia Suhaid Gustafsson